

יודעת אם זה מפני שהיא כושית או שהן מתייחסות כך לכל דוגמנית חר" שהן. זה בהחלט מפריע לה ודי מעליב, אבל היא ממשיכה להיות חייכנית וסב"לנית — אולי בעתיד זה יעזור והקרח יישבר.

בינתיים ממשיכים מילי ושלומי להזמין את חבריהם הביתה לארוחות אותנטיות של תבשילים קנייתים, כמו

ידח הדבש — לחוף האוקיאנוס ההודי ובצל עצי הקוקוס!

אוגאלי, שהוא לחם-תירס העשוי מ-קמח-תירס, או ומבוסה — מין בורקאס מבצק-עלים ממולא במיני בשר מעורבים וחרפים. מילי מבשלת לשלומי גם אוכל יהודי.

ומה עם ילדים? "יש לי עוד זמן", אומרת מילי. "אני עוד צעירה, אולי בעוד חמש שנים." אורנה גלזן

עגיל באך זה היה ה-סימן שמילי היא בת-הזקונים של מישפחתה.

לאורכה ולרוחבה, ואחרי-כך השתקע במיצפה-דרמון, שם עוכר שלומי. מילי למרה עכרית באולפן בבאר-שבע, ואז החליטה להתגייר. אחרי הכל, נקראים בני שיבטה "בני המשיח" ו"מאמין", אינם מערככים חלב ובשר, אינם עוברים בשבת.

לפני כמה שבועות עברו השניים לרמת-גן, ומילי החליטה שעליה לע"ש שות משהו עם עצמה. ידיד של שלומי שהתפעל מהופעתה של מילי, היפנה אותה לקארין רונסקי, כדי שתלמד אותה פרק בהילכות-דוגמנות. השירוף עלה יפה. מילי הפכה לדוגמנית מברקשת, שהופעתה הגיועית בולטת על המסלול, היא מתחבבת על הקהל ומצ-טלמת שיגעון.

עכשיו היא עובדת בבקרים בבית-האופנה ראש-אינדיאני ובערב היא מופיעה בתצוגות-אופנה ברחבי-הארץ.

קוראים לי "כושית!"

מה דעתה של מילי על היש-ראלים, אחרי שהיא חיה בקירבם שנתיים? "כשהגעתי לארץ, היא נד"רת, ויורדתי מהמטוס וראיתי אנשים לבנים שוטפים את הריצפה ומורידים את המיזוודות — הייתי בשוק. לא הבנתי איך לבנים עושים עבודות כאלה. עכשיו התרגלתי שכולם עושים הכל.

אבל כולם גם קוראים לי כושית. אני שומעת את זה על כל צעד ושעל. הם לא יודעים שאני מבינה כל מילה." וחוזק מזה, הדוגמניות הן מאוד לא חברותיות ואינן מפרגנות לה. הן בי-קושי אומרות לה שלום. היא איננה

עקרת-בית. מילי היא בת-הזקונים ואת זה אפשר לראות לפי הנקב שבאפה, שבו נשאה תמיד עגיל, סמל שהיתה בת-הזקונים.

שתיים מאחיותיה של מילי נשואות ללבנים, אחת לאנגלי והשניה לדני, כך שהוריה רגילים ללבנים כמישפחה. אך אביה של מילי קיבל את שלומי בהס-תייגות, כי התרמית של הישראלים כי קניה היא לא הכי טובה.

אבל שלומי סיפר למילי על ישראל והיא מאוד התלהבה, ורצתה לבוא לבקר. הוריה התנגדו ככל תוקף — טענו שהיא צעירה מדי, יש מילחמות בארץ והם חוששים לה.

עד-נישואין בכמה דולארים

לאחר שלושה חודשים חזר שלומי לארץ, בתיקוה שמילי ת-גיע אחריו. כאשר כוששה לבוא, הקשר הטלפוני התייקר והגעגועים גברו, הח-ליט שלומי לנסוע ולהביא את אחרי-בת-ליבו.

זאת היתה כמעט בריחה מהבית. כמעט חטיפה. מספרת מילי. הייתי בת 18, ולא יכולתי לצאת את ארצי בלי חתימת הוריי. הפיתרון היחידי היה ל-הינשא בנישואין אזרחיים. נכנסנו ל-מישרד, שילמנו כמה דולארים לפקיד, שלא הכיר ולא ראה מימיו את שלומי, כדי שיעיד שהוא מכיר אותו מלידה, ונישאנו.

הייתי בן 24. נזכר שלומי, וכי-מישפחתי — שוד ושבר. רק אחיותיי הבינו לליבני. הווג הצעיר ערך ירח-דבש ממושך, תר-משך שלושה חודשים את הארץ

בישראל. על חברותיה למיקצוע היא קובלת: "הדוג-מניות בישראל אינן חברותיות. בקושי אומרות שלום. זה מעליב אותי. האם זה משום שאני כושית?"

הפנתרה גופה חתולה, הילוכה פנתרי, עצי-מות-לחייה בולטות. עיניה מלוכ-סנות ואפה קטן. יש לה קצב שאין לאף דוגמנית לבנה